

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

GÜÇ SİZİNLE OLSUN!
STAR WARS:
GÜÇ UYANIYOR

KARABASAN

"İÇ ORGANLARINIZI BAĞLAYIN,
KORKUDAN TİTREDİĞİNİZ
BİR GECE OLACAK"

HOLLYWOOD REPORTER /DAVID ROONEY

01.01.2016

YÖNETMEN CAN EVRENOL
SENARYO CAN EVRENOL, CEMAL ÖZDOĞRU, ERGİN SAKMİNGİLOĞLU, OĞULCAN ÇERÇEKÇİYİ, GÖRÜK YÖNTER, ALP KÖRBEKALİ, YAPIM YAKARIM SİLA KARAKAYA, KUTLUER SİNAN SARACIOĞLU, MURAT UÇ
SEMASTİFA DURMA, "DÜŞÜNMEYİNİZ" KAST FAZLI KORKANAL, "YÖREKİ" RAPIN, TODD BROWN, MARK HOSCHER, MÜGE BOYUKTALAS, UĞURAY YILMAZ, TUGRA ERER, SINAN PEKCANATLI

MO FILM
salt
XZ
100% VOLT
FILMCOLONY
BASIS
CineStar

GÜÇ UYANMADAN ÖNCE

SON BİRKAÇ SÖZ

BU SATIRLAR YAZILIRKEN “STAR WARS: GÜÇ UYANIYOR” (STAR WARS: THE FORCE AWAKENS) VİZYONA GİRMİŞTİ. MUHTEMELEN SİZ DE YA BUGÜN YA DA YARIN BİLET GİŞELERİNİN ÖNÜNDEKİ O UZUN KUYRUĞUN BİR PARÇASI OLACAKSINIZ. YA DA AZILI BİR HAYRAN OLARAK ÇOKTAN filmi yalayıp yuttunuz bile! Eğer bu sonuncu gruptaysanız yaşıyorsunuz büyük ihtimalle 30’u çoktan geçmiş olmalı. Aslında bu yazı sizden ziyade, henüz gönlünü bu seriye kaptırmamış, kaptırmak şöyle dursun, hiçbir filmini izlememiş, ‘Güç’ün her iki yanına da tanık olmamış, “Star Wars” konusunda bekaretini hâlâ koruyanları konu alıyor.

Arka Pencere ekibi olarak, çoğu zaman gençlerden oluşan ve seriye sıfırdan başlayacak kimi sinemaseverlerden sık sık şu soruyu duyuyoruz: Acaba izlemeye hangi seriden başlamalıyım? George Lucas’ın, biraz da koşulların dayatmasıyla öyle olduğu için, hikayeyi anlatmaya dördüncü filmle ortasından başladığı “Klasik Üçleme”yle mi, yoksa hikayenin en başını anlatan “Modern Üçleme”yle mi? Okumaya devam etmeden önce, yazımızın seriye dair bazı sürprizleri eleverdiğini belirtelim!

İşin aslı, bu soruyu soran tüm “Star Wars” padawan’larına kendi meşrebimize uygun yanıtlar vermeye çalışıyoruz ama ne yalan söyleyelim bunun tam doğrusu da bizce pek yok. Her iki türlü izleme biçiminin de kendine göre lezzeti ve kekremesi tatları, avantajları ve dezavantajları var.

Eğer her şeye “Klasik Üçleme”yle başlarsanız, birçok sürpriz sizi bekliyor: Luke ile Leia ve Darth Vader arasındaki akrabalık ilişkileri kuşkusuz bu sürprizlerin başını çekiyor. Vader’ın aslında Luke’un babası olduğunu açıkladığı an nihayetinde sinema tarihinin en muazzam sürprizlerinden biri değil mi? Sonrasında Anakin’in Darth Vader’a dönüşüm sürecini daha bir merakla izliyor; karakterin motivasyonunu daha dikkatle inceleyebiliyorsunuz. Lucas’ın “Modern Üçleme”ye yerleştirdiği kimi hoş şaka ve detayları da daha bir heyecanla karşılıyorsunuz.

Eğer her şeye “Modern Üçleme”yle başlarsanız, yukarıdaki sürprizlerden mahrum kalıyorsunuz belki ama onun yerine hikayeyi berrak bir zihinle A’dan Z’ye takip etme şansınız oluyor ve bu sefer de Anakin’in ‘Güç’ün karanlık tarafına ve Palpatin’e adım adım teslim olmasına yüreğiniz daha da bir dağlanarak tanıklık ediyorsunuz. Küçük ve masum bir çocuktan koskoca bir Darth Vader’ın nasıl çıkabildiğini aşama aşama izleyip ‘bir bebekten bir katil yaratan karanlık’a dair uzun uzun düşünme fırsatı buluyorsunuz. Bu da “Modern Üçleme”nin birçok güçlü yanından yalnızca biri.

Sonuç olarak, “Star Wars” öyle de izleseniz, böyle de izleseniz anlamlı ve güzel bir seri. Yeter ki siz George Lucas’ın dünyasına ve felsefesine gönlünüzü ve yüreğinizi ardına kadar açın!

Not: Bu hafta Arka Pencere olarak “Star Wars” hayranları için şöyle bir ‘güzellik’ yapıyoruz. Görsel yönetmenimiz Bilgehan Aras’ın harika önerisiyle her gün ayrı bir “Güç Uyanıyor” kapağıyla yayımlıyoruz dergiyi.

GİZLİ TEŞKİLAT
(NORTH BY NORTHWEST, 1959)

YAYIN KURULU BİLGEHAN ARAS bilgehanaras76@gmail.com OKAN ARPAÇ oarpac@gmail.com BURAK GÖRAL burgoral@yahoo.com

MURAT ÖZER cinemozer@gmail.com BURÇİN S. YALÇIN burcycalc@hotmail.com **GÖRSEL YÖNETMEN** BİLGEHAN ARAS

LOGO TASARIM ERKUT TERLİKSİZ **HTML UYGULAMA** BAŞAR UĞUR **KATKIDA BULUNANLAR** KEREM SANATEL, MÜJDE İŞİL, CUMHUR CANBAZOĞLU,

JANET BARIŞ, SELİN GÜREL, SUZAN DEMİR, OLCAN ÖZYURT **REKLAM İLETİŞİM** EMEL GÖRAL emel.goral@hotmail.com

6 ÇOK BİLEN ADAM

Star Wars: Güç Uyanıyor (Star Wars: The Force Awakens);
Nadide Hayat: Lolo; Kahin'in Kızı (Skammerens Datter);
Ma Ma; Mutlu Yıllar (Love The Coopers); Gassal; Çılgın
Dostlar: Korkak Kahraman (Open Season: Scared Silly).

23 KAPRI YILDIZI

Arka Pencere yazarlarının film değerlendirme yıldızları...

24 CİNNET

Okan Arpaç, John Waters başyapıtı "Pembe Flamingolar"ın
(Pink Flamingos) başına gelenleri diline doluyor.

26 AŞKTAN DA ÜSTÜN

Yedincisi gösterimdeyken efsaneyi yaratan filme dönelim:
"Yıldız Savaşları" (Star Wars)... Okan Arpaç imzasıyla.

28 GENÇ VE MASUM

Erkan Can ve Derya Alabora'lı Çağan Irmak kısası:
"Bana Old And Wise'ı Çal"... Murat Özer imzasıyla.

30 SAPIK

Gündemden yansıyanlar... Olkan Özyurt imzasıyla.

**Özcan Alper'le
Rüzgârın Hatıraları üzerine
Portre: Yorgos Lanthimos**

**Sarmaşık • Macbeth • Stalker
Casuslar Köprüsü • Point Break**

Sessiz Sinema Günleri

www.altiyazi.net

DOSYA
**Star
Wars**

BİR MİTOLOJİ UYANIYOR

A R A L I K S A Y I S I B A Y İ L E R D E

Altyazı

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://rantey.org> SİNEMA DERGİSİ

STAR WARS: GÜÇ UYANIYOR

ORJİNAL ADI Star Wars:

The Force Awakens

YÖNETMEN J.J. Abrams

OYUNCULAR Daisy Ridley,

John Boyega, Oscar Isaac,

Harrison Ford, Carrie Fisher,

Mark Hamill, Max von Sydow

YAPIM 2015 ABD

SÜRE 135 dk.

DAĞITIM UIP

**SAHİDEN "STAR
WARS" TAN TÜM
BEKLENTİMİZ BU**

AŞINALIK MI?

DUYMAK VE GÖRMEK

İSTEDİĞİMİZ ŞEYLERİN

GÜZEL BİR PAKETLE

SUNULMASI

YETERLİ Mİ?

HOLLYWOOD BİR KORKUYLA 10 YIL SONRA İLK KEZ GERÇEK ANLAMDA YÜZLEŞİYOR ÇÜNKÜ GEORGE LUCAS SERİYE ÜÇ YENİ FİLM EKLERKEN, HAYRAN BEKLENTİSİ DENEN O DEV CANAVAR KARŞISINDA BIRAKIN KORKMAYI, TITREMEMİŞTİ

bile. Anakin Skywalker'ı çocuk katili yaptı mesela. Yaşayan bir evreni kartonpiyer sahne dekorlarına gömüp öldürdü. Çekirdek karakterleri de o dekorların önünde birer kuklaya dönüştürdü. Beklentiyi zerre umursamadı, dediğim dedikti. Hiç eskimeyen üç klasiğin yanına çoktan eskimiş üç antika eklerken, büyüüp değişmiş seyircisini umursamadı. Abrams ise daha vahim bir şey yapıyor. Klasik üçlemeyi çok seven bir kuşağın hiç büyümediğini varsayıyor. Formalite gereği çocuklarını memnun etmeye çalışan genç bir baba gibi. Henüz olgunlaşmadan çoluk çocuğa karışmış bir baba. O yüzden çocukların kendisinden ne beklediğini çok iyi biliyor. Çocuklar hep aynı çikolatayı ister, hep aynı gün, aynı saatte. Tadı aynı olduğu müddetçe herhangi bir çikolatayı verseniz de olur.

"Güç Uyanıyor" yeni gibi görünse de "Yeni Bir Umut"un neredeyse tıpatıp aynısı. Birisi sürprizi bozacak diye paniğin alemi yok. Abrams'ı en hafif tabiriyle bir vantroloğa benzeten eleştirmen Andrew O'Hehir, "Klasik üçlemeyi gördüyseniz sizin için bütün sürpriz çoktan mahvoldu zaten." dedi. Yerden göğe haklı. Tatooine çöl gezegeninin yerine Jakku var. Rey de tıpkı Luke gibi yoksul, güçlü bir kişiliği olduğunu ima edencesine çok az konuşuyor. Direnişçilere gizli planları götürmeye çalışan R2-D2'nun yerini, yıllardır kayıp Luke'un yerini gösteren haritayı asilere ulaştırmaya çalışan BB-8 alıyor. Ne de olsa her droidin yolu henüz güçlerinden bihaber olan bir Jedi'yla kesişir. Maz Kanata'nın hanı, Mos Eisley'de envai çeşit belalının takıldığı meyhanenin müziksiz olanı. Hatta Maz Kanata, ufak tefekliği, bilgece sözleri ve bakışlarıyla Yoda'nın muadili, şimdilik özel güçleri olmadığını iddia etse de Jedi potansiyelini gözlük yardımı olmadan anlayabiliyor. Ölüm

Yıldızı'nın üçüncüsünü yapmış değiller ama bu sefer gezegenleri üçer beşer yok eden, biraz farklı bir teknolojiyle ama aynı mantıkla çalışan ve çok daha büyüğü var. Zayıf noktası mı? Olmaz mı hiç! Finn'in bir yaşam destek ünitesine bağlı bırakılması bile karbonize halde bırakılan Han Solo'yu anımsatıyor. Her şey aynı ama Rey ile Finn'in arasında Han-Leia benzeri bir sevgi-nefret ilişkisi yok, hemen bağlanıyorlar birbirlerine. Ne bu acele şimdi?

Kylo Ren filmin başından beri Vader-vari bir maskeyle dolaşıyor, sesini elektronik alet filtreliyor, ilerleyen dakikalarda kaskı da iyice Vader'a benziyor. Hikaye akışında mantıklı bir dayanağa oturtulabilen tek benzerlik onunkisi çünkü Kylo Ren, Vader'a takıntılı. Kylo Ren, Anakin/Vader'dan çok daha ilginç, karmaşık bir karakter. Henüz Sith Lordu değil. Eğitimini tamamlamamış. Hatta tam kararmamış, aydınlık tarafa gidip geliyor. Lawrence Kasdan'ın kaleminden en çok Ren'in duygusal gelgitlerinde hissediyorsunuz.

Bu kadar çok benzerlik olunca, köprüdeki baba-oğul karşılaşması Vader/Luke'lu 'ben senin babam'ı'a eşdeğer bir şok etkisi yaratamıyor haliyle. Ren'in tam da gezegenin karanlığa gömüldüğü zaman gerçek yüzünü göstermesi şık çekilmiş, yine ikonik olmaya aday belki ama kesinlikle şaşırtıcı değil. Film bir saati devirip de son çeyreği toparlamaya başladığında, Luke Skywalker'ın hâlâ ortalıkta görünmemesi bile onun hangi sahneye saklandığını ilan ediyor.

Sahiden "Star Wars"tan tüm beklentimiz bu aşinalık mı? Duymak ve görmek istediğimiz şeylerin güzel bir paketle sunulması yeterli mi? Herhangi bir sinema eserine binbir kıstasla yaklaşıyoruz ama seri söz konusuyken nostaljik gözbağına hemen teslim mi olacağız? Yoksa 'YS evreni' denen şey büyük bir aynılığın gizemli bir plan dahilinde hep tekrarlaması demek mi?

Filmin gerçekten tek bir sürprizi var. Kylo Ren'in varlığını duyduğumuzdan beri merak ettiğimiz Sith Ustası'nın kim olduğu sorusu, ne

**ŞAKLABANLIK
YAPILMAYAN,
GERÇEKTEN
GÜLDÜREN ESPRİLERİ
İHMAL ETMEMİŞ
BİR 'YS' FİLMİNE
KAVUŞMAK GÜZEL AMA
BU BİR 'OH NİHAYET'
FİLMİ DEĞİL.**

yazık ki potansiyelindeki görkem veya dehşet duygusundan tamamen arındırılarak yanıtlanıyor. Sith Ustası'nın ilk görüldüğü sahne o kadar acelece kotartılmış görünüyor ki kaçırılan fırsatın geri gelmesine imkan yok. Yine de bu büyük düşmanın nasıl alt edileceği başlı başına merak konusu. Yepyeni ve asıl heyecan verici olan tek şey ise, bir 'YS' hikayesinin merkezine Leia dışında güçlü bir kadın karakterin yerleşmesi.

Elbette keyifli çünkü tüm eski karakterler konuk sanatçı monotonluğundan ziyade, kendilerine has kişilikleriyle boy gösteriyorlar. Yaşlanmış bir Harrison Ford değil, yaşlanmış ama hep aynı Han Solo'yu göreceksiniz. Yaşlanmış bir Carrie Fisher değil, general veya prenses değil, Leia'yı göreceksiniz. Yine de tüm o

sarılp hasret giderme sahnelerinde duygulanmayı beklemek nafile. Mekanik ve hesaplı çalışan Abrams'ın hiçbir sahnesinde duygu yok, açıkçası heyecan da yok. Şaklabanlıklar yapılmayan, gerçekten güldüren esprileri ihmal etmemiş bir 'YS' filmine kavuşmak güzel ama bu bir 'oh nihayet' filmi değil. Asıl beklenti yeni ateşlendi. Klasik üçlemekten bu yana en anlamlı üçlemenin ufukta beklediği belli. Nostaljiye doyurulan kitle de, serinin ve sinemanın zenginliği adına bu açık bırakılan uçların yepyeni hikayelere bağlanmasını beklemeli artık.

Karanlık-aydınlık taraf çatışmasının mükemmel tasvirleri.

Aşırı doz aşinalık.

Hasan Cömert, Evrim Kaya ve Şenay Aydemir'le

ON SEANSI

her cuma
saat: 22.00'de

www.hayattv.net

/hayat_tv

posta@hayattv.net

Frekans Bilgilerimiz: Türksat 3A, Frekans: 12523, Polarizasyon: Dikey(V), Sembol Rate: 22500 FEC: 2/3

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

milyonerlerin değil, milyonların televizyonu

hayat
televizyonu

NADİDE HAYAT

YÖNETMEN Çağan Irmak

UYUNCULAR Demet Akbağ,

Yetkin Dikinciler, Sevil Akı,

Batuhan Begimgil, Çisem Çancı,

Efecan Şenolsun, Irmak Örnek

YAPIM 2015 Türkiye

SÜRE 118 dk.

DAĞITIM Mars Dağıtım

(TAFF Pictures)

SİNEMAYI ÇOK SEVEN, ÇOK SEVDİĞİ İÇİN İŞİNİ DE CİDDİYE ALAN, ANLATTIĞI HİKAYELER İLE GENELDE KENDİSİYLE VE YAŞADIĞI DÖNEM İLE HESAPLAŞAN, HEP BİR DUYGUNUN PEŞİNDE KOŞAN, KENDİSİYLE BİRLİKTE SEYİRCİYİ DE O duygu seline sürükleyen, kendine has bir ‘anlatıcı’ Çağan Irmak. 90’ların sonu ve 2000’lerin başlarında yönettiği ilk TV filmleri, Çağan Irmak’ın ‘soft’ işleriydi. Sinemada derin dertlerin peşinden koştu daha çok. Popüler anlatımı benimsedi hep ama arada ‘kaçamaklar’ da yaptı. “Ulak” ve “Karanlıktakiler” gibi... Filmografisinin en soft parçası “Prensesin Uykusu”ydü. Yeni filmi “Nadide Hayat” ise bir yanıyla soft, bir yanıyla çok derin, bir yanıyla Çağan Irmak filmi, bir yanıyla pek de Çağan Irmak filmi gibi değil...

Genellikle erkek merkezli hikayeler anlatan yönetmen, “Unutursam Fısılda”dan sonra kadın dünyasına dalış yapıyor yine “Nadide Hayat” ile. Üstelik bu sefer kahramanların kişisel hesaplaşmaları değil, orta yaş üstü tüm kadınlara yönelik mevzular var bu filmde. Ama mendil ıslatan, yürekten sarsan, damardan vuran bir üslupta değil. Çağan Irmak sinemasında görmeye alışık olmadığımız türde mizahi bir dokunuş var. Öyle ki, filmin başındaki taziye sahnesinde Recep İvedik’in kadınlarla katıldığı ‘gün’ muhabbetinin akla gelmesi bile mümkün.

En renkli bölümlerden rüya sahnesinde, bir Çağan Irmak filmi olup olmadığından iyice kuşkulaniyorsunuz. Ancak biliyoruz ki rüya sahneleri, animasyonlar gizli ama güçlü bir yer tutar onun filmografisinde. “Babam Ve Oğlum”un rüya/hayal sahneleri ya da “Prensesin Uykusu”ndaki animasyon bölümü gibi... “Nadide Hayat” bunların hepsinin bileşkesi ve tek filmde toplanmış versiyonu adeta. Benzer tanıdıklık, eşcinsellik konusunda da mevcut. “İssiz Adam” ve “Tamam Mıyız?”da erkek üzerinden belli belirsiz bahsedilen tema, “Nadide Hayat”ta

kadın üzerinde net şekilde karşımıza çıkıyor.

Çağan Irmak “Nadide Hayat”ta seyirciyi ferahlatmak, dertlerinden uzaklaştırmak; siyasi olarak ümitsizliğe düşülen günlerde geçmişini bırakıp ileriye bakmaya motive etmek ister gibi... Bir yandan da kendi sinema tarzını değiştirmeye meyyal gibi... Yaşamında ve seyirciyle kurduğu ilişkide bir şeyleri değiştirmeye karar vermiş, hayatı o kadar da ciddiye almıyormuş, ‘değmez’ diyormuş gibi... Filminin başkahramanı Nadide gibi, kendisinin çizdiği ve kendisine biçilen kalıpların dışına çıkmak ister gibi...

İtalyan yapımlarının sıcaklığını ve tarzını anımsatan, zihinde ve atmosferde Akdeniz sıcaklığını hissettiren “Nadide Hayat”ın senaryosunun Kaptan Yusuf-Nadide ilişkisine kadar gayet akıcı ilerlediğini söylemek mümkün. ‘Hayatı başkaları için değil, kendin için yaşa’

ÇAĞAN IRMAK
SİNEMASINDA ALIŞIK
OLMADIĞIMIZ TÜRDE
MİZAHİ BİR DOKUNUŞ VAR.
TAZİYE SAHNESİNDE
RECEP İVEDİK’İN
KADINLARLA KATILDIĞI
‘GÜN’ MUHABBETİNİN
AKLA GELMESİ MÜMKÜN.

diyen hikaye, son 20-30 dakikada ise finale bağlama telaşıyla yalpalıyor. Ancak bunun 'kendini iyi hisset filmi' olduğu düşünüldüğünde, seyirci nazarında pek sıkıntı yaratmayacağı muhtemel. Bir zamanlar Ferdi Özbeğen'den dinlediğimiz "O Günler" şarkısını filmin son jeneriğinde Çağan Irmak yorumuyla dinlemek de yönetmenin o çok sevdiği nostalji rüzgarında hoş bir esinti olacak gibi görünüyor.

Filmin pek de Çağan Irmak elinden çıkmamış gibi görünmesinin nedenlerinden biri duygusallıktan mizaha kayış ise diğeri de hiç kuşkusuz Demet Akbağ'ın varlığı... Nadide'ye şimdiye kadar oynadığı karakterlerden özellikler yansıtan Akbağ ile birlikte perdede tanıdığımız, bildiğimiz bir BKM projesi geliyor sanki. Ancak şu da bir gerçek ki Nadide karakterini en iyi kim oynayabilir diye sorulduğunda yine alınacak

cevap Demet Akbağ... Zira Akbağ iyi yazılmış o karakteri, 'muhtemelen benim de yaşlılığım böyle olacak' dedirtecek kadar 'canlı' oynuyor. Aynı şeyi Yetkin Dikinciler için söylemek biraz zor. Dramatik "Babam Ve Oğlum"da ne kadar sahici duruyorsa, mizahi "Nadide Hayat"ta hep kitabi şeyler söyleyecekmiş gibi, çok düzgün ama kalıp bir performans sergiliyor.

"Nadide Hayat"tan sonra Çağan Irmak sinemasının hangi yönde ilerleyeceğini merak etmemek elde değil. Kesin olan, ne anlatırsa ve nasıl anlatırsa anlatsın Irmak, seyircinin haletiruhiyesinden iyi anlıyor.

Sinemada kadın karakterlerin ağırlığını görmek güzel...

Filmin süresi daha kısa tutulsaymış, senaryo sonlara doğru derli toplu olabilirmiş.

"NADİDE HAYAT" TAN SONRA ÇAĞAN IRMAK SINEMASININ HANGİ YÖNDE İLERLEYECEĞİ MERAK KONUSU. KESİN OLAN, IRMAK, SEYİRCİNİN HALETİRUHIYESİNDEN İYİ ANLIYOR.

LOLO

YÖNETMEN Julie Delpy

OYUNCULAR Julie Delpy,

Dany Boon, Vincent Lacoste,

Karin Viard, Antoine Louguine,

Xavier Alcan

YAPIM 2015 Fransa

SÜRE 99 dk.

DAĞITIM M3 (Bir Film)

**DELPY’NİN GEREK
OYUNCU, GEREKSE
YÖNETMEN OLARAK
ULUSLARARASI PİYASADA
TANINDIĞI, BAĞIMSIZ
SİNEMAYA HİZMET
ETTİĞİ İŞLERİN
ARASINDA EN
TİCARİSİ “LOLO”...**

GİŞEDE MİLYONLUK TİRAJLARI KANIKSANMIŞ YERLİ KOMEDİLERİN HÜKMETTİĞİ BİR PAZARDA ADAM SANDLER, BEN STILLER, JIM CARREY YA DA “AMERİKAN PASTASI” (AMERICAN PIE) FİLAN DEĞİLSE EĞER FİLM, YABANCILARIN

iş yapmasını beklemek hayli iyimserlik; hele ki Fransız komedisiyse ve de zeki, hınzır bir çizginin peşindeyse. Evet, öncelikle böyle küçük filmi cesaretle vizyona taşıyıp seyirciye sunanlara teşekkürler.

Fransız sinemasının şu anki en favori komedyeni Dany Boon’la başrolü de paylaşan Julie Delpy altıncı yönetmenlik ürünü olan “Lolo”da, önceki filmleri “New York’ta 2 Gün” (2 Days In New York) ile “Paris’te 2 Gün”ün (2 Days In Paris) peşinden gidiyor gibi gözüküyor ilk bakışta. Ancak, zayıf entelektüel yapı, derinleşemeyen komedi malzemesi ve beklenildiği kadar parlak yazılmamış diyaloglar filmi diğer iki örnekten aşağılarda tutuyor...

Hemen konuya geçelim; uzun süre kalbi boş kalmış 45 yaşındaki Parisli Violette, Güney Fransa’da tatil yaparken, hayatının erkeği olacağına inandığı, bilgisayar programcısı Jean-René’yle tanışıyor ve bir liseli heyecanıyla aşkın kollarına bırakıyor kendini.

Tatildeki aşk kısa sürede Paris’e taşınıyor ve artarak devam ediyor. Adam taşralı ve çirkincene; hatta ‘fil kulaklı’. Üstelik ne giyinmeyi biliyor, ne de bir yüksek sosyete toplantısında nasıl davranılacağını. Oysa Violette moda dünyasının favori sanat yönetmenlerinden; podyumların dev ismi Karl Lagerfeld’in de (kendini oynuyor filmde) yakın arkadaşı.

Yani aradaki stil farkı uçurum; ancak kırkıktan sonra aşkı bulmanın da bir faturası var tabii. Zaten Violette de, köylü dediği sevgiliyle ilgili her sürprize razı ve çok da mutlu.

Buraya kadar işler yolunda, ama Violette’in büyük sanatçı olacağı söylenen 19 yaşındaki oğlu

Lolo annesini kimselerle paylaşma niyetinde değil ve Jean-René’nin başına bela oluyor. Annesinin her türlü duygusal ilişkisini mahvetmeye odaklanmış Lolo, türlü sabotajla yeni kurbanını evden uzaklaştırmak için elinden geleni yapıyor. İşin ilginç, anne nasıl bir ‘şeytan’ getirdiğinin farkında değil dünyaya. Göbek bağıyla bağlandığı Lolo’ya toz kondurmayınca ve de Akdenizli anne refleksiyle oğlunu sürekli koruyunca, fatura her seferinde Jean-René’ye kesiliyor...

Julie Delpy’nin gerek oyuncu, gerekse yönetmen olarak uluslararası piyasada tanındığı, bağımsız sinemaya hizmet ettiği işlerin arasında en ticarisinin “Lolo” olduğunu söylemek olası. Geçmişte çok daha iyi şeyler yapabileceğini göstermiş biri için biraz hayal kırıklığı ve sürprizsiz akan bir öykü açıklığı; ama Fransız

sinemasının yetenekli oyuncularını filmi kurtarıyor sonuçta. Özellikle Lolo'yu oynayan, daha önce "Asteriks Ve Oburiks Gizli Görevde"den (Astérix & Obélix: Au Service De Sa Majesté) aşına olduğumuz genç Vincent Lacoste'a dikkat. Ayrıca, yan roldeki Karin Viard da çok klas ve etkileyici.

Delpy'nin filmi, artarda patlayan "Sex And The City" tarzı cinsel esprilerle, basit gaglarla, masum seks sahneleriyle, duygusal kareler ve hızlı ritimle Amerikan sinemasına yakınlaşmayı deniyor. Özetle, Fransızca dilinde, bir 'üçlü Amerikan komedisi' karşımızda her karede.

Ayrıca, bol diyaloglu birkaç sahneyle Woody Allen işlerine de öykünüyor Delpy ve bu şekilde pazarda şansını çoğaltmayı deniyor.

40'ından sonra 'azanlara', Oedipus sendromuna, ailelerin gündemine yeni yeni

giren 'evlerinden ayrılmaktan çekinen, rahatı bırakamayan, her fırsatta geri dönen yeni model gençler'e kadar dokundurmalar da var Delpy'nin filminde.

Sonuç olarak, bu ebeveyn çocuk ilişkisindeki seviyeyi ayarlayamama ve çocuğun cenahında baş gösteren aşırı şımarıklık, aristokratlık, küstahlık durumunu filme Lolo gibi hafif bir isim uydurarak kalın kalın çizen Delpy, tamamen güncel konulara yaslanmış komediyle, kafa boşaltan, 100 dakikalık hoş vakit vaat ediyor.

Beğeneceklere müjde; sonu açık bırakılan filmin devamı pek yakında.

Kaba komediyi sevmeyenler için kolay bulunmaz bir seçenek.

Klişe sahneler ve sıradan espriler yer yer fazla bildik bir öykü sunuyor.

**BOL DİYALOGLU
BİRKAÇ SAHNEYLE
WOODY ALLEN
İŞLERİNE DE
ÖYKÜNÜYOR DELPY
VE BU ŞEKİLDE
PAZARDA ŞANSINI
ÇOĞALTMAI
DENİYOR.**

KAHİN'İN KIZI

O RTAÇAĞ'IN GÖRSEL ESTETİĞİ BİR SÜREDİR DAHA DA CAZİBELİ. ÖZELLİKLE "GAME OF THRONES" SERİSİ İLE BİRLİKTE EPİK anlatımla seyirciyi taht savaşlarına davet etmek ve bu gerilimin heyecanını yaşatmak kendine özgü bir gündem oluşturdu. Danimarkalı yönetmen Kenneth Kainz "Kahin'in Kızı" filminde taht savaşlarından aldığı ilhamla Ortaçağ'a uzanıyor.

Dina annesi Laura gibi özel bir yeteneğe sahip; insanların gözünün içine baktığında özel bir şeye şahit oluyor. Bu şahitlik gelecekle ya da bilinmeyen ile ilgili değil, tam aksine insanın gözbebeğinden geçip giden utanç duygusuyla ilgili. Dina insanların gözüne baktığında, yapıp utanmış oldukları şeyleri görüyor ve bunları yüzlerine bir bir döküyor acımadan. Bu ona verilmiş özel bir şeymiş gibi dursa da gündelik hayatında cadı gibi görülmesine engel olmuyor. Akranlarıyla aynı oyunun parçası bile olamıyor, utancı görmek, utancı okumak onun üzerinde kara bir leke gibi kalıyor.

Dina'nın annesi Laura günün birinde taht varisi Davin tarafından çağrılınca bu gücün ne kadar etkili olabileceğini görüyoruz. Tahtın tek varisi Niko cinayetle suçlanıyor ama halkın önünde de suçlanabilmesi için Dina'nın annesinin onun gözlerinin içine bakıp utancı, gerçeği görmesi gerek. Lauren, Niko'nun gözlerinde suça benzer bir utanç görmeyince bu kez Dina'ya gelir sıra. Dina da Niko'nun gözünde suçu görmez. Çok geçmeden bütün bunların Davin'in planı olduğunu ve tahtı ele geçirmek için Niko'ya tuzak kurduğunu anlarız.

"Kahin'in Kızı" sürükleyici, akıcı bir Ortaçağ atmosferi sunarak seyirciyi ilk andan itibaren Dina'nın ilginç dünyasında dolaştırıyor ve özellikle Davin'in katil olduğunu öğrendikten sonraki aksiyon kısmı seyirciyi de içine alarak ilerliyor. Davin de tahtı ele geçirmeye dair hırısı, bu uğurda her şeyi yapabileceğini göstermesiyle birlikte tipik bir kötü karaktere dönüşüyor. Görsel olarak da Ortaçağ'ın karanlık estetiğini, hem ejderhalara atılan insanları hem de ejderha kanı içenleri bu iyilik-kötülük meselesi üzerinden görüyor.

Normalde daha büyüklerin hikayesi gibi görünecekken Dina'nın taht oyunlarının içine farkında olmadan da olsa sürüklenmesi, hayatta kalabilmek için Niko ile Davin'e karşı durması da süreci akıcı kılıyor. Dina'yı canlandıran Elizabeth elinde kılıç olmadan gözleriyle utancı görerek taht savaşlarına katılırken hem hayatta kalmak hem de gerçeği ortaya çıkarmak için zekice davranmak zorunda. Film de hareket alanını en çok bu noktadan kuruyor.

Filmin genel hali tavrı bir Ortaçağ epigi gibi dursa da yönetmenin neden bu hikayeye odaklandığı, bir kahin hikayesinde anlatılır olanın cazibesinde ne bulduğu da önemli. Hikayenin hiç dikkati dağıtmadan tek bir odağının olması, taht savaşı dışında herhangi bir yönergesi olmaması da bir yandan bütünlüklü bir yapıya işaret ederken bir yandan da tek yönlü ve sınırlı kalıyor. Normalde böyle bir filmde aşk da merkezde olabilecekken yönetmen geliştirebilecek herhangi bir aşk hikayesini de tamamen dışarıda bırakıyor.

Her ne kadar Dina ve annesi cadı olsa da filmin asıl kötüsü Davin. Halk da Davin'e inanmış ve onu sorgulama ihtiyacı duymuyor. Genellikle iktidara başkaldırmak yerine suç ortağı olmayı seven ve ejderhalara yedirilmek üzere meydana çıkarılan cadıları iştahla seyreden kasaba halkı da sonunda gerçeği gören gözlerden kaçamıyor. Çünkü Dina tek tek gözlerine bakıp onlardaki utancı ortaya çıkarıyor. Kişi ancak kendi utancıyla yüzleştiği anda iktidarla hesaplaşmasını da gerçekleştirebiliyor. Filmin en can alıcı kısmı da burası, bu kısım kimin yanında ne için duracaksınız sorusunun canlı yanıtı oluyor. İnsan "Kahin'in Kızı"nı seyrettikten sonra bu utancı ortaya çıkaran gözlerden kendi memleketine de istiyor. Böyle cadılar bizde de olsa!

Kraliyet ailesinin soyadının 'raven' (karga) olması filmde metaforik olarak iyi kullanılmış.

Seyircinin kafasında yönetmenin anlattığı hikayeye olan inancına dair soru işaretleri bırakıyor.

ORJİNAL ADI Skammerens Datter

YÖNETMEN Kenneth Kainz

UYUNCULAR Allan Hyde,

Jakob Oftebro, Rebecca Emilie

Sattrup, Maria Bonnevie

YAPIM 2015 Danimarka

SÜRE 96 dk.

DAĞITIM Özen Film

**FİLM BİR ORTAÇAĞ
EPİĞİ GİBİ DURSA DA
YÖNETMENİN NEDEN
BU HİKAYEYE
ODAKLANDIĞI, BİR
KAHİN HİKAYESİNDE
ANLATILIR OLANIN
CAZİBESİNDE NE
BULDUĞU DA ÖNEMLİ.**

MA MA

YÖNETMEN Julio Medem
OYUNCULAR Penélope Cruz,
Luis Tosar, Asier Etxeandia,
Teo Planell
YAPIM 2015 İspanya-Fransa
SÜRE 111 dk.
DAĞITIM Bir Film

**YÖNETMEN JULIO
MEDEM, "MA MA" İLE
ESKİ FİLMLERİNİN
PARODİSİNİ ÇEKMEYE
SOYUNMUŞ GİBİ!**

"MA MA"YI İZLEDİKTEN SONRA, İNSAN 90'LARIN JULIO MEDEM FİLMLERİNİN YASINI TUTMADAN EDEMİYOR. kader olgusunun sinemadaki en güzel karşılığını bulduğu bu filmler; hikaye anlatmayı çok iyi bildiği gibi, İspanyol sinemasının renkli ve hafif kaçık gerçekliğine büyük katkıda bulunmuş, arzuları kamçılayan kadın karakterleri ile seyirciyi hep ters köşeye yatırmayı beceren Medem'in imzasını gururla taşıyorlar. Ancak yönetmen, "Ma Ma" ile eski filmlerinin parodisini çekmeye soyunmuş gibi!

"Ma Ma"nın kahramanı Magda, küçük oğlunun yanı sıra, kocasının, eski kocasının, doktorunun ve hatta dünyadaki tüm erkeklerin ve kadınların annesi olma motivasyonunu içinde taşıyan, fedakarlık oranına kimselerin ulaşamayacağı bir çeşit ulvi anne. Böyle bir karakteri bir de ölümcül bir hastalığın kucağına bırakmak, hem o kör olasıca anaçlığının hem salgıladığı aşırı pozitif enerjinin daha da palazlanmasını sağlamaktan başka ne işe yarar ki? Bu da, seyircinin filme katlanma potansiyeli için

kötü haber. Medem, normalde ağır ağır pişmeye bıraktığı karakterinin duygusal dünyasını bu kez paldır küldür ortalığa salıyor. Filmin dram seviyesi, dayanabileceğiniz sınırların çok çok üzerinde. "Ma Ma" özellikle ikinci yarısıyla, esasen ulaşması hiç de kolay olmayan, aşırı trajedinin komik olabildiği o tuhaf alana giriş yapıyor; seyirciyi ölmekte olan bir karaktere gülmenin vicdan azabıyla baş başa bırakıyor.

"Ma Ma" ile ilk gerçek yapımcılık deneyimini yaşayan Penélope Cruz'un, Julio Medem sinemasının bu acınası haline denk gelmesi büyük talihsizlik. Filmin kendi parodisine dönüşmeyen tek parçası o. Bu karakterin gerçeğe yakın versiyonunu daha önce defalarca oynamamış olsaydı, filme olan katkısını daha da önemserdik, şüphesiz.

Filmin tek artısı Penélope Cruz. Saç baş yolduran karakterinin akıbetini onun sayesinde umursuyoruz.

Yakışıklı doktorun Yunan tanrısı edasıyla plajda belirdiği sahne ibretlik.

SINEMAMUZIK.COM

“Bir tıkla gerçek habere ulaş”

MUTLU YILLAR

ORJİNAL ADI Love The Coopers

YÖNETMEN Jessie Nelson

OYUNCULAR Diane Keaton,

John Goodman, Ed Helms,

Amanda Seyfried, Alan Arkin,

Marisa Tomei, Olivia Wilde,

Alex Borstein

YAPIM 2015 ABD

SÜRE 107 dk.

DAĞITIM TME

2 015 İÇİN SON DÜZLÜKTEYİZ. İVİSİYLE KÖTÜSÜYLE BİR YILI KAPATYORUZ. O YÜZDEN BEYAZPERDEYE 'BOL AİLE SOSLU NOEL FİMLERİ' DE DÜŞMEYE BAŞLADI. BUNLARDAN İLKİ YA DA EN AZINDAN BURALARDA GÖSTERİME GİRENİ "MUTLU

Yıllar". Başrollerini Diane Keaton, John Goodman ve Alan Arkin'in paylaştığı filmin yönetmen koltuğunda ise, yapımcılık ve senaristliğinin yanı sıra "Benim Adım Sam"i (I Am Sam) yönetmiş Jessie Nelson bulunuyor.

"Mutlu Yıllar", klasik anlamda bir Noel aile filmi değil. Sevgi yumağı bir aileden çok, sorunlu bir aile profili çiziyor. Fakat konuyu dönüp dolaştırıp aynı noktada bırakıyor; "tüm farklılıklarımıza rağmen biz kocaman bir aileyiz." O yüzden türevlerinden farkları olsa da paydası çok farklı değil.

Cooper ailesinin bir gününe, yani Noel buluşmasına tanık olduğumuz filmde dört kuşak bireylerin küçük küçük hikayelerini izliyoruz. Bu hikayeler başta biraz karmaşaya sebep oluyor. Kim kimin çocuğu? Kim kiminle evli ya da şu meşhur yemek nerede olacak? Soruları insanın aklına gelmiyor değil. Hem de tüm bunlar, bir dış ses anlatıcısı olmasına rağmen bu kadar karışıyor.

Zira yönetmen, başta hikayelerden mini mini bölümler gösterip, bağını en başta belli etmeden kolaj misali çalışmış. Başta hikaye geçişlerini de ilintili yapmadığından seyirci için biraz zorlanma payı olabilir.

Filmin konusundan bahsetmek gerekirse, Charlotte Cooper tüm aileyi bir araya toplayıp bir Noel yemeği vermek ister. Kocası Sam Cooper'ın uzun yıllardır hayalini kurduğu şey ise evden ve çocukların sorunlarından uzakta Charlotte'la birlikte olmaktır. Fakat Charlotte'un bu arzusunun karmaz ve yemek teklifini kabul eder.

Sam bu yemeği kabul etmesine eder fakat bu fikir ayrılığı onların 40 yıllık evliliği üzerinde de

kara bulutlar dolaşmasına sebep olur. Bir yandan bu tartışma bir yandan Noel yemeği telaşı karar almak zorlaşır.

Öte yandan çiftin oğulları Hank, yalnız bir baba olmanın zorlukları ve kaybettiği işinin sıkıntılarını yaşamaktadır. Hank'in iki küçük oğlu da kendince mutlu olmanın yollarını aramaktadır. Bunlar olurken Charlotte ve Sam'in kızları Eleanor, Noel tatili için şehir dışından ailesini ziyarete gelir. Fakat eve gitmeden önce havaalanında vakit öldüren Eleanor orada Joe adlı orduya yeni katılmış bir asker ile tanışır.

Hayat ve siyasi görüşleri farklı (Joe Cumhuriyetçi muhafazakar biridir, Eleanor ise daha liberal bir yapıya sahiptir) bu ikili arasında bir elektrikleme olur. Tüm bunlar olurken Charlotte'un bir türlü anlaşılmadığı kız kardeşi

"MUTLU YILLAR", KLASİK ANLAMDA BİR NOEL AİLE FİLMİ DEĞİL. SEVGİ YUMAĞI BİR AILEDEN ÇOK, SORUNLU BİR AİLE PROFİLİ ÇİZİYOR. FAKAT KONUYU DÖNÜP DOLAŞTIRIP AYNI NOKTADA BIRAKIYOR.

Emma alışveriş merkezinde minik bir hırsızlık yapar ve kendini Noel günü polis otosunda bulur.

Bir yandan bu işten kurtulmaya çalışırken bir yandan da ilk başta robot gibi duran polis Williams ile ilginç bir diyalog kurar. Emma ve Charlotte'un babası Bucky ise Ruby adında genç bir garsonla kızlarıyla yaşayamadığı arkadaşlığı yaşamaktadır. Filmde anlatılan tüm kuşaklar aynı akşam yemeğinde buluşur.

Dış bir sesin anlattığı hikaye birden fazla karakter içeriyor. Hepsinin de çok farklı dünyaları, kaygıları ve sorunları var. Fakat sorunun kaynağı dönüp dolaşıp aile meselelerine dayanıyor. O hikayeleri izlerken sorunun hep geçmiş kısmını da gösteriyor yönetmen. Charlotte ve Sam'in hippy yılları... Charlotte ve Emma'nın bir türlü anlaşamaması,

çocuklukları... Hank'in geçmişe ve eski işine özlemi... Emma'nın konuştuğu polisin geçmişi derken sürekli flashback'lerle kesilen bir buçuk saati aşkın bir film...

Yönetmen hatasız, kusursuz insan yoktur, anlaşamamak da hatta mutsuz olsak da aileden vazgeçemeyiz diyor. Birçok kusuru bir arada sayıp yine de kendini iyi hisset çünkü ailen yanında mesajını verip huzurla hıdi yenilecek nice Noelleri kutsuyor. "Mutlu Yıllar", herkesin az çok hatalarından ders aldığı, mutlu olunan Amerikan banliyö filmlerinden farklı olarak sadece bol bol kusur sayıp döküyor...

En azından 'kendini iyi hisset' filmlerinde daha gerçekçi tipler gösteriyor.

Karakterleri birçok 'kendini iyi hisset' filmine göre daha gerçekçi kılsa da, yüzleşmelerle bağladığı son olmamış.

**YÖNETMEN, HATASIZ
İNSAN YOKTUR,
ANLAŞAMASAK DA
HATTA MUTSUZ OLSAK
DA AİLEDEN
VAZGEÇEMEYİZ DİYOR.
YİNE DE İYİ HİSSET
ÇÜNKÜ AİLEN YANINDA
MESAJINI VERİYOR.**

GASSAL

YÖNETMEN Alper Kuvılcım
OYUNCULAR Ayhan Eroğlu,
Nilay Olcay, Hatice Yıldız
YAPIM 2015 Türkiye
SÜRE 102 dk.
DAĞITIM TME
(Infomedia Yapım)

**GASSAL, DAHA ÇOK
ZORUNLULUKLARDAN
DOLAYI BU İŞİ GÖREV
EDİNİŞ, YALNIZ BİR
ADAMIN HİKAYESİ.**

GASSAL TEMELDE 'ÖLÜ YIKAYAN' ANLAMINA GELİYOR. GEÇTİĞİMİZ AYLARDA CUMHURBAŞKANININ DA DEDİĞİ GİBİ "Her müslüman ölü yıkayabilmeli" sözünün mesleki karşılığı. Yani hayatımızda bir kere mutlaka eline düşeceğimiz bir meslek erbabı. Ancak bu hafta vizyona giren "Gassal" bu açıklamanın tam karşılığı değil. Daha çok zorunluluklardan dolayı bu işi görev edinmiş, yalnız bir adamın hikayesi.

Abbas, yaşadığı köyde imam olmadığı için zorunluluktan ölü yıkayan ama bunu tuhaf zamanlarda yapmayı görev edinmiş biri. Ayrıca evini kamyonculara kiraya veren bir adam. Bir gün muhtar, Akay adlı genç bir kıza çıkagelir. Akay'ın bir gece onun evinde konaklamasını ister. Sadece bir gece için anlaşılır ama kadın saatler geçtikçe bu ilginç adamı daha da yakından tanımak ister. Evde günler geçirmeye başlar. Bu arada Abbas'ın bir şeyler sakladığına şahit olur. Bir dedektif titizliğiyle araştırmaya girişir.

Ancak bu araştırma süreci ikilinin daha da yaklaşmasına ve son zamanlarda yerli filmlerde

pek görmeye alışık olmadığımız tutkulu sahnelerin gerçekleşmesine yol açar.

Akay, Abbas'ın iç dünyasına yolculuk ettiğinde anlarız ki kadın da pek tekin bir karakter değildir. Filmin bir yerinde Akay'ın İstanbul'da sekreter olarak çalıştığını ve sıkıldığı için kendisini yollara vurduğunu öğreniyoruz. Öte yandan Abbas'ın da annesi yüzünden yaşadığı çocukluk travmalarını geri dönüşlerle izliyoruz. Annesinin işkenceleri ve aşağılamaları arasında büyüyen adam insanlarla sağlıklı bir iletişim kuramıyor. Tıpkı Norman Bates gibi Abbas da işlettiği evi ve ölü gömdüğü bahçesi arasında küçük bir hayat yaşıyor. Yönetmenin tüm iyi niyetli çabasına rağmen senaryosunun yavanlığı ve oyuncuların zorlama performansı, "Gassal"ı izlemesi oldukça yorucu bir film yapıyor.

Son yarım saatinde hikaye bir anlam kazanıyor ama bu da filmi kurtarmaya yetmiyor.

Çamur gibi görüntüsü ve bitmek bilmeyen sinir bozucu fon müziği.

Sadibey.com

"Sinemacılık ve filmcilik yararına
bağımsız iletişim platformu"

ÇILGIN DOSTLAR: KORKAK KAHRAMAN

ORJİNAL ADI Open Season:
Scared Silly

YÖNETMEN David Feiss

SESLENDİRENLER Melissa Sturm,
Donny Lucas, Will Townsend

YAPIM 2015 ABD

SÜRE 95 dk.

DAĞITIM Bir Film

**"ÇILGIN DOSTLAR:
KORKAK KAHRAMAN"**
ÖZELLİKLE ÇOCUKLAR
İÇİN İYİ BİR HAFTA SONU
EĞLENCELİĞİ OLABİLİR.

ÇILGIN DOSTLAR" (OPEN SEASON), VAHŞİ DOĞADA YAŞAMA BECERİSİNİ ÇOKTAN YİTİRMİŞ EVCİL BİR BOZ AYI OLAN BOOG ile, bir deri bir kemik kalmış, hızlı mı hızlı ve konuşan geyik Elliot'ın hikayesi. Animasyon 2006'da vizyona girdiğinde Sony bu kadar ilgi göreceğini tahmin edemezdi herhalde. Serinin ilk filminde Elliot, Boog'u park korucusunun garajdan bozma rahat evini terk etmeye ve açık havanın harika tadına bakmaya ikna ediyordu. Bu yüzden de işler sarpa sarıyordu. Av mevsiminin başlamasına kısa bir süre kalınca Boog ve Elliot, orman sakinlerini uyarmaya ve doğal hayatı korumak için mücadele etmeye girişiyorlardı.

Hatırlanacağı gibi "Çılgın Dostlar", Sony Pictures Animation'ın ilk uzun metrajlı animasyon filmiydi. "Toy Story"nin büyük başarısı yüzünden animasyon dünyasına hızlı bir giriş yapmak isteyen Sony'nin bu sevimli çalışması, devam filmleriyle sürdü ve çocuk izleyicilerden büyük ilgi gördü. Haliyle serinin devam etmesi de kaçınılmaz hale geldi.

Dördüncü film olan "Çılgın Dostlar: Korkak

Kahraman", daha öncekiler gibi tamamen çocuklara yönelik bir animasyon. Aslına bakılırsa biraz da "Shrek"i hatırlatıyor. Eşek ve Şrek'in dostluğu ve orman macerasının bir benzeri de Boog ve Elliot arasında geçiyor.

Ormana bir efsane gibi nam salmış Canavar Kurt'u yakalayarak Boog'un korkularına son vermek isteyen Elliot, yanına dostlarını da alarak Ölü Ayı Deresi adı verilen bölgeye geçiyor. Bu sırada peşlerini bırakmayan avcı Shaw ve ekibi de onları takip ediyor. Hem canavar korkusu hem de Shaw'a av olma tedirginliği arasında gidip gelen kahramanlarımız, ormanda türlü türlü belaya bulaşmaktan da geri kalmıyor.

Animasyon kalitesi ve oldukça başarılı seslendirmesiyle "Korkak Kahraman" özellikle çocuklar için iyi bir hafta sonu eğlenceliği olabilir.

Mr. Weenie'nin kendini Canavar Kurt sandığı ve şarkı söylediği sahne oldukça keyifli.

Avcı Shaw'un ekibine katılan iki yarım akıllıya hiç gerek yokmuş gibi...

LOLO

MUTLU YILLAR

NADİDE HAYAT

STAR WARS: GÜÇ UYANIYOR

	BİLGEHAN ARAS	OKAN ARPAÇ	TUNCA ARSLAN	BURAK GÖRAL	MURAT ÖZER	OLKAN ÖZYURT	BURÇİN S. YALÇIN
ÇILGIN DOSTLAR: KORKAK KAHRAMAN	★★						
GASSAL	★						
KAHİNİN KIZI / SKAMMERENS DATTER		★★					
LOLO				★★★★			
MA MA							
MUTLU YILLAR / LOVE THE COOPERS	★★			★★			
NADİDE HAYAT					★★	★★	
STAR WARS: GÜÇ UYANIYOR / STAR WARS: THE FORCE AWAKENS	★★★★★			★★★★★	★★★★★	★★★★★	
AÇLIK OYUNLARI: ALAYCI KUŞ BÖLÜM 2	★★			★★	★★	★★	★★★★
ANNEM / MIA MADRE		★★★★		★★★★★	★★★★		
CASUSLAR KÖPRÜSÜ / BRIDGE OF SPIES	★★★		★★	★★★★	★★★★	★★★★★	★★★★
DOLANMA		★★					
DÜĞÜN DERNEK 2: SÜNNET	★★★★						★★
GİZEMLİ GERÇEK / SECRET IN THEIR EYES				★★	★★		★★★★
GOOSEBUMPS: CANAVARLAR FIRARDA / GOOSEBUMPS	★★			★★			
KURBAĞA KRALLIĞI / FROG KINGDOM	★★						
LIFE				★★★★	★★★★		★★
MACBETH			★★★★	★★★★	★★★★		★★★★
PAN	★★	★★		★★★★	★★		★★
RÜZGÂRIN HATIRALARI	★★★★★			★★★★	★★★★	★★★★★	
SAKİN BATI / SLOW WEST		★★★★		★★★★	★★★★		
SARMAŞIK	★★★★★	★★★★★	★★★★★	★★★★★	★★★★	★★★★	★★★★
STEVE JOBS	★★★★	★★★★		★★★★★	★★★★		★★★★
UZAKLARDA ARAMA	★			★★★★	★★	★★★★	
VICTOR FRANKENSTEIN	★★				★★		

PEMBE FLAMİNGOLAR

Yaşı ilerledikçe ‘aşırılık’larını bir parça törpülese de, **John Waters** daima seyirciyi şoke etmeyi başarmış, yaşayan en ‘aykırı’ yönetmenlerdendir. “Pembe Flamingolar” (**Pink Flamingos, 1972**) ise, bugün dahi nadiren ‘sansürsüz’ izlenebilen başyapıttır.

GOCUKLUĞUNDA DA AKRANLARIYLA PEK BENZEŞMEYEN, ŞİDDET VE KORKUYA DAHA O YAŞLARDA BAYILAN, DÜNYASINI ÖMRÜ BOYUNCA ‘KARŞI-KÜLTÜR’ ÜZERİNE İNŞA EDEN JOHN WATERS, 1964’TE KISA FİLMLELERLE başladı yönetmenlik kariyerine eklediği her halkayla seyirciyi afallatmayı bilir. “Eat Your Makeup” (1968), “Mondo Trasho” (1969) ve “Multiple Maniacs” (1970) ile tüm ezberleri zaten bozmuştur. Bağımsız/underground sinemanın abecesini yeniden yazan Waters, en büyük bombasını 1972’de patlatır; “Pembe Flamingolar”.

İlk üç filminde de oynattığı muhteşem Divine’a asıl şöhretini kazandıran da “Pembe Flamingolar”dır. Ama elbette film, Divine’dan ya da anlattıklarından çok, içeriği ve ‘gösterdikleri’yle kült statüsüne kavuşur.

Hikayeye göre ‘dünyanın en iğrenç insanı’ olan Divine’ı çekemeyen Raymond ve Connie Marble çifti, film boyunca ondan daha da ‘iğrenç’ olduklarını kanıtlamaya çalışır. Otostop

çeken kızları kaçırıp, onları zorla hamile bırakan ve doğan bebekleri satışa çıkararak para kazanan Marble çifti, aynı zamanda fetişisttir. Raymond’da ayrıca teşhircilik de vardır.

Divine ise gözden ırak, adresi bilinmeyen bir yerde karavanda komün halinde yaşar. Bütün gün bir bebek yatağında oturup durmadan yumurta yiyen yaşlı annesi, karavana getirdiği kızlarla türlü seks fantezileri yaşayan oğlu Crackers ve karavanda onlarla kalan, kimseyle temas edip cinsel ilişki yaşayamayan güzel Cotton...

Filmdeki şoke edici sahneler gelince... Divine’in kasaptan aldığı bifteği apış arasında taşıyıp eve getirmesi; oğluyla beraber Marble çiftinin evine gizlice girip bütün eşyaları yalamaları, sonra da onların koltuğunda oğluna oral seks yapması; oğlunun bir kızla cinsel ilişkiye girerken canlı tavukları da bu ilişkiye ortak etmesi (ve bir tavuğun gerçekten ölümüne yol açması, ekibin

sonradan o tavuğu sette pişirip yemesi); bir adamın anüsüne şarkı söylemesi; gerçek olmasa da insan eti yenilen sahne; finalde Divine’in (gerçekten) köpek kakası yemesi...

Film Avustralya ile Kanada ve Norveç’in bazı bölgelerinde yasaklanır. Avustralya’da 1980’lerin sonlarında VHS olarak piyasaya sürüldüğünde X reytingi alır. 1997 versiyonu ise dağıtımıcı tarafından makaslanarak R18+ sınıflandırmasına sokulur. Burada en büyük sorun, gerçek şiddet içeren seksin grafik olarak gösterilmesidir.

Gösterilebildiği her yerde filmin kısmen makaslandığı görülür. 1973’te ABD’de gösterilen kopyalarda oral seks sahnesi kısaltılmıştır. Japonya’daki lazer disk versiyonda ise pek çok sahne mozaiklenerek kapatılır. Filmin Kasım 1981’deki İngiltere video dağıtımı tamamen sansürsüzken, 1990’daki baskısında 3 dakika 4 saniyelik kesinti görülür. Türkiye ise 30 yıl boyunca başını bu filmle hiç ağrıtmaz. Ta ki cnbc-e kanalı 31 Aralık 2002’den yeni yıla geçerken “Pembe Flamingolar”ı ekrana getirmeye karar verene kadar. Herkes son anda filmin yayından kalkacağını düşünürken, film gösterilir. Ancak yukarıda bahsi geçen sahnelerin neredeyse tamamı makaslanmıştır. Ekranda oynayan, John Waters’ın filminin zararsız ve soft bir versiyonudur. Yine de o yıllarda açık bir kanalın böyle bir filmi yayımlayabilme cesareti, takdire değer sanırız.

ACISIYLA,

TATLISIYLA,

EKŞİSİYLE

Ekşi Sinema
www.eksisinema.com

YILDIZ SAVAŞLARI

Sinema tarihinde çok az yönetmene nasip olacak ‘özel bir kariyer’le büyük ustalar arasında yerini alan **George Lucas’ın** yarattığı “Yıldız Savaşları” (**Star Wars, 1977**), geçen yüzyıldan bugüne, değerinden gram kaybetmeden ışınlanan bir ‘kültür mirası’. Yarattığı evren kadar, bilimkurgu türünün seyrini değiştiren **özel efektleriyle ve felsefesiyle de** kolay kolay aşılamayacak bir destan var karşımızda. Bir puzzle’ın parçaları gibi düşünülüp tüm serinin bir arada izlenmesi şart ama biz 1977’ye giderek her şeyin başladığı ilk filme göz atalım.

"ÇOK ÇOK UZUN ZAMAN ÖNCE UZAK BİR GALAKSİDE..." SÖZLERİYLE AÇILAN FİLM, DAHA BU CÜMLEYLE ASLINDA ESKİ DESTANLARDAN, ANLATILARDAN, MİTOLOJİDEN HATTA İNSANLIK TARİHİNDE YAŞANMIŞ OLAYLARDAN ESİNLENDİĞİNİ, ADETA BİR ÇEŞİT ‘PARALEL EVREN’ YARATTIĞINI AÇIK EDER.

O bahsedilen çok çok uzun zaman öncesi, aslında o kadar da ‘eskide kalmış’ değildir, hele ‘uzak bir galaksi’ hiç değildir. Seri toptan izlendiğinde iyi ile kötünün savaşının, diktatörlere karşı verilen mücadelenin bugün de aynı sıcaklıkta devam ettiğini hayretle görürüz.

İktidarını ayakta tutabilmek ve daha da güçlenebilmek için savaş çıkarmakta tereddüt etmeyen hırslı ve kötü yöneticileri çok rahat ‘birilerine’, R2-D2 ile C-3PO robot ikilisini sinema tarihinin unutulmaz ‘komik’ çiftlerine, Han Solo’yu ‘galaktik’ bir Indiana Jones’a, Darth Vader’ın siyah, parlak miğferini ise Nazi askerlerinin miğferine benzetmeniz mümkündür. George Lucas, yıllarca kafasında evire-çevire en ince detayına kadar düşünerek ‘Star Wars’ evrenini yaratırken, sıfırdan bir dünya uydurmaz. Müthiş bir kültürel birikimden süzdükleriyle, metaforlarla; ‘sinemasal eğlence’den de asla ödün vermeyerek bu dünyanın çatısını kurar. Tolkien’in “Yüzüklerin Efendisi”nde yaptığı gibi, Lucas da sinemada yepyeni bir evren yaratır.

Kurgusal bir galakside geçen “Yıldız Savaşları”, bizi önce Luke

Skywalker’la (Mark Hamill) tanışır. Amcasının yanında büyüyen Luke, satın aldıkları R2-D2 ve C-3PO adlı iki robot yüzünden kendini hiç ummadığı olayların ortasında bulur. R2-D2’nun oynattığı bir kayıtta, Prenses Leia (Carrie Fisher) esir alındığını söyleyerek yardım ister. Olayın peşine düşen Luke, yolda tanıştığı Han Solo (Harrison Ford) ve ‘yürüyen halı’ görünümlü Chewbacca’nın yardımıyla prensesi kurtarmaya çalışır. Bu arada ‘güç’ün ne olduğunu görür, onu kullanmayı öğrendikten sonra Jedi Şövalyesi olacağını fark eder. Sırada, evrene karanlığı yaymaya çalışan kötücül Darth Vader’la karşılaşmak vardır.

‘Star Wars’ evreninin en önemli ögesi olan ‘güç’, aslında tüm evreni kapsadığına inanılan enerjidir. Ancak seçilmiş, iyi eğitilmiş, yetenekli kişiler tarafından kullanılabilen ‘güç’, bu filmde “tüm canlı varlıkları sarmalayan, birbirine bağlayan enerji” olarak tanımlanır. Gücü kullanabilen kişi telekinezi, kehanet, öngörü, zihin kontrolü gibi insanüstü yetenekler kazanır. Ancak elbette güç, sadece iyiler tarafından kullanılabilen bir şey değildir. Misal, bir zamanlar ‘ışığın’ tarafında olan Darth Vader, sonradan karanlığı seçmiş ve ‘güç’ü kötü amaçları için kullanmaya başlamıştır.

1971’de (aslında öğrenciyken kaldığı evin telefon numarası olan) “THX 1138” adlı bilimkurguyla uzun metrajı adım atan George Lucas,

1973'te şaşırtıcı bir gençlik komedi/dramı çeker; "Gençlik Yılları" (American Graffiti). Ve aynı dönem kafasında "Star Wars"u şekillendirmeye başlar. 11 milyon dolar gibi, bugün için 'komik' sayılabilecek bir bütçeyle çektiği "Yıldız Savaşları"nın neye dönüşeceğini bilemeyen Lucas, film gösterime girdiğinde 'komik duruma düşeceğini' o kadar emindir ki, Steven Spielberg'le birlikte tatile giderek olacakları 'uzaktan' izlemek ister. O tatilde de fikir olarak "Indiana Jones"un temellerini atarlar.

Lucas'ın korkusu boşa çıkar. "Yıldız Savaşları" patlamıştır. Gişe rekorları kırılırken, bilimkurgu sineması da yeni bir kilometre taşı kazanır. Kubrick'in 1968'de "2001: Uzay Yolu Macerası" (2001: A Space Odyssey) ile türe yaptığı muazzam katkıya ikinci hamle Lucas'tan gelmiş, özelde bilimkurgu genelde ise 'sinema' o andan itibaren yeni bir evreye girmiştir artık. Tek film olarak düşünülen "Yıldız Savaşları"nın devamı kaçınılmaz olarak gelir. "İmparator" (The Empire Strikes Back) ve "Jedi'nin Dönüşü" (Return Of The Jedi) üçer yıl arayla vizyona girer ama yönetmen koltuğunda Lucas yoktur.

O dönem devam filmlerini sinemalarda izleyenlerin kaç fark etmiştir bilemiyoruz ama örneğin "Jedi'nin Dönüşü"nü izlediğimde girişte 'Episode VI' yazdığını, dolayısıyla "bizim bilmediğimiz ilk

episotlar var demek ki" diye düşündüğümü hatırlıyorum. Velhasıl aslında Lucas'ın daha o yıllarda hikayenin başını anlatan devam filmlerini kurguladığını, bu yüzden ilk seriyi 4-5-6 diye numaralandırdığını anlıyoruz. Ne büyük öngörü!

Zaman içerisinde çizgi roman, bilgisayar oyunları, çizgi diziler olarak evrenini genişleten "Star Wars", 1997'de, "Yıldız Savaşları"nın 20. yıldönümünde bütün dünyada tekrar sinemalarda gösterime girer. Lucas, gelişen teknolojinin nimetlerinden faydalanarak ilk üç filmi tekrar gözden geçirmiş ve dijital müdahalelerle eklemeler yapmıştır. Bu ilaveler, filmlerin çekildiği tarihte mümkün olmayan bilgisayar efektleriyle gerçekleştirilir. Asıl amaç ise yıllardır beklenen 'öncül üçleme'ye hazırlıktır.

1999'da "Star Wars: Bölüm I - Gizli Tehlike", 2002'de "Bölüm II - Klonlar'ın Saldırısı", 2005'te ise "Bölüm III - Sith'in İntikamı" seyirciyle buluşur. Karışıklığın önlenmesi için de ilk filmin adı "Yıldız Savaşları" olmasına rağmen, yanına "Yeni Bir Umut" (A New Hope) alt başlığı eklenir.

Işın kılıçlarıyla, ses ve görsel efektleriyle, müzikleriyle, felsefesiyle modern çağın en büyük fenomenlerinden biri "Yıldız Savaşları"... Dünya döndükçe de her çağın masalı olmayı sürdürecektir sanırım.

BANA OLD AND WISE'İ ÇAL

Bu hafta son filmi **“Nadide Hayat”**la salonlara konuk olan **Çağan Irmak**, 1998 yapımı kısa filmi **“Bana Old And Wise’ı Çal”**da geleceğinin işaretlerini veriyor. **Erkan Can** ve **Derya Alabora** da onun bu çabasında başrole yerleşiyorlar.

YÖNETMEN Çağan Irmak
YAPIM 1998 Türkiye
SÜRE 26 dk.

YERİNDE YELLER ESEN THE ALAN PARSONS PROJECT’İN 1982 TARİHLİ LEZİZ ALBÜMÜ “EYE IN THE SKY”İN KAPANIŞ ŞARKISIDIR “Old And Wise”. Çağan Irmak’ın 1998 yapımı kısa filminin de öznesi. Sinemamızın kalburüstü yönetmenleri arasına giren Irmak’ın ilk adımlarını görmek, heyecan verici bir deneyim kuşkusuz, her ne kadar çok güçlü bir çalışma değilse de.

Radyoda geceyarısından sonra “Yalnızlar Saati” adlı bir program yapan Oğuz ile “Old And Wise” şarkısı vesilesiyle bir araya geldiği Eda’nın hikayesidir bu kısa filmde anlatılan. Yalnız karakterler ve onların yalnızlıklarını kırmaya dönük ‘fantastik’ gelişmelerin öne çıktığı “Bana Old And Wise’ı Çal”, Çağan Irmak’ın bugünlere kadar gelen ‘duygusal’ tonlarının ipuçlarını taşıyan bir film. O yıllarda yönetmekten çok yazmak üstüne kafa yordüğünü anlamak zor değil. Filmin incelikli senaryosuna karşın, yönetim anlamında büyük

zaafları olduğunu söylemek gerek.

Erkan Can ve Derya Alabora’yı “Yalnızlar Saati”nde buluşturan hikaye, öte yandan da birkaç ay önce kaybettiğimiz Tomris İncir’i anmak için de iyi bir fırsat. Aktris, Oğuz karakterinin ölmüş annesini canlandırıyor filmde ve oğlunun yalnızlığına isyan ediyor. Hikayenin bağlanma noktasında da önemli bir rol üstlenen anne karakteri, filmi bir tık yukarı taşıyan unsurların da başında geliyor.

Çağan Irmak, sinema serüveninde hangi çizgiyi takip edeceğini net biçimde gösteriyor “Bana Old And Wise’ı Çal”da. Clint Eastwood’un 1971 yapımı ilk filmi “Ölümün Sesi” (Play Misty For Me) de ilham kaynağı olarak yerini alıyor. Oradaki gergin atmosferden uzak duruyor Çağan Irmak ve sadece çıkış noktası özelinde tutunuyor Eastwood’un filmine. Sözün kısası, yönetmenin ilk adımını görmek için bile izlenmeli bu çalışma.

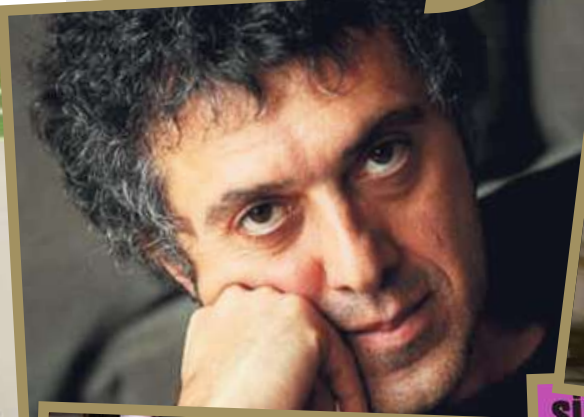

"Emek"çiler vazgeçmez!
86 yıl bu kuyrukta bekledik.
Yine bekleyeceğiz.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantev.org>

siyad

Sinema Yazarları Derneği

1- "Star Wars"a ışın çakısıyla selam ederiz!

Yeni "Star Wars" filmine Oyuncak Müzesi'ndeki Türkiye'de üretilen korsan "Star Wars" oyuncuklarıyla selam edeyim dedim. 80'lerde çok ucuza (bugünün parasıyla 3-5 TL) semt pazarlarında satılan "Stars War" (Türkçesi de "Uzay Savaşçıları") oyuncaklarıyla büyüydük biz... Darth Vader'ın ışın kılıcı yoktu belki ama ışın çakısı vardı!

2- Biz bu fikirlere bayıldık!

Sinema diğer sanat disiplinlerine göre çok genç ama onlara göre daha kitlesel ve bu yüzden de etki gücü daha fazla. Bunda sinemanın

değişen şartlara çabuk ayak uydurma yetisi de var elbette. David Parkinson'ın "Sinemayı Değiştiren 100 Fikir" adlı kitabı, sinemanın geçirdiği değişimi anlatıyor. Bunu da kimi kavramlar ve terimlerle yapıyor. Meslektaşımız Yeşim Burul'un çevirdiği kitap Literatür Yayınları'ndan çıktı.

3- "Masumiyet Müzesi" if'te

Grant Gee'nin çektiği, prömiyeri Venedik Film Festivali'nde yapılan "Masumiyet Müzesi" nihayet bizde de gösterilecek. Nerede dersiniz, 15. İf İstanbul'da. Filmde Orhan Pamuk'un "Masumiyet Müzesi", "Kara Kitap" ve "İstanbul" kitaplarından yola çıkarak şiirsel ve büyümlü bir İstanbul anlatılıyor.

4- İlhan Şeşen iyi oyuncu

Selim Evcî'nin en iyi filmi "Saklı"da oynayan müzisyen İlhan Şeşen'in performansı gayet iyi. Cezayir Annaba Film Festivali'ndeki jüri de bunu görmüş olmalı ki Şeşen'e En İyi Erkek Oyuncu ödülü verdi.

5- Değişim şart!

Haftayı "Star Wars" ile açtık, Reha Erdem ile kapatayım. Çarşamba günü Erdem'in Masterclass'ı vardı. Kulağa küpe bir sözünü aktaralım: "Ben her zaman değişimden, çağı yakalamaktan yanayım. Akışkanlık diye tabir ettiğim bir konu var. Her durumda çağı yakalamamız, ayak uydurmamız ve değişimin içerisinde olmamız gerekiyor."

ROCK FM 94.5

7. CADDE

SİNEMA VE SOUNDTRACK DÜNYASINA KEYİFLİ BİR YOLCULUK

BİLGEHAN ARAS'LA **7. CADDE** HER CUMA 20.00 / 22.00 ARASI
94.5 ROCK FM'DE

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

“ STAR WARS (1977), MUHTEMEL EN BENİM KUŞAĞIMI EN ÇOK ETKİLEYEN FİLM. ”

J.J. Abrams